

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 003481 17 Кж
Бања Лука, 17.11.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог А.К., због кривичног дјела убиства из члана 36. став 2. тачка 6. Кривичног закона Републике Српске – посебни дио, одлучујући о жалби окружног јавног тужиоца у Бањој Луци изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 003481 10 К од 02.11.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 17.11.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се као неоснована жалба окружног јавног тужиоца у Бањој Луци, изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 003481 10 К од 02.11.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 003481 10 К од 02.11.2017. године, тај суд се огласио мјесно ненадлежним за поступање у кривичном предмету против оптуженог А.К., због кривичног дјела убиство из члана 36. став 2. тачка 6. Кривичног закона Републике Српске – посебни дио, по оптужници Основног јавног тужилаштва Приједор број КТ-67/94 од 21.06.1994. године. Истим рјешењем одређено је да ће се по правоснажности тог рјешења, предмет уступити Окружном суду у Приједору као стварно и мјесно надлежаном суду.

Против наведеног рјешења, жалбу је изјавио окружни јавни тужилац у Бањој Луци (у даљем тексту: тужилац) због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 364. став 2. Закона о кривичном поступку („Службени лист СФРЈ“ број 26/86, 74/87, 57/89 и 3/90, са накнадним измјенама, у даљем тексту: ЗКП), са приједлогом да се жалба уважи и побијано рјешење преиначи или да се исто укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Неосновани су жалбени приговори тужиоца да је побијано рјешење захваћеном битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 364. став 2.

ЗКП, тврдњом да је првостепени суд неправилно примјенио одредбу члана 36. став 3. ЗКП.

Наиме, одредбом члана 2. став 2. тачка њ) Закона о измјенама и допуна закона о судовима Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 44/15, у даљем тексту: Закон о измјенама и допунама Закона о судовима), основан је Окружни суд у Приједору, за подручје основних судова у Приједору и Новом Граду, а за Основни суд у Козарској Дубици под условима из члана 99. тог закона, којом је, између осталог, прописано да ће Окружни суд у Приједору почети да ради када се испуне материјалне и друге претпоставке за рад тог, а и осталих новооснованих судова. Одлуком Владе Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 86/16), утврђено је да су испуњени услови да Окружни суд у Приједору може почети са радом од 01.11.2016 године.

Надаље, одредбом члана 11. Закона о измјенама и допунама Закона о судовима прописано је да почетком рада Окружног суда у Приједору, Окружни суд у Бањој Луци престаје бити мјесно надлежан за подручје Основних судова у Приједору и Новом Граду.

Имајући у виду наведено, те имајући у виду да се Законом о судовима Републике Српске регулише организација и надлежност судова, те да је тим Законом прописано да почетком рада Окружног суда у Приједору, престаје мјесна надлежност Окружног суда у Бањој Луци за подручје наведених Основних судова, па како је предметно кривично дјело почињено у Приједору, то је првостепени суд правилно поступио када се побијаним рјешењем огласио мјесно ненадлежним за поступање у овом кривичном предмету.

Код оваквог стања ствари, нису од утицаја одредбе Закона о кривичном поступку, које се односе на мјесну надлежност, па с тим у вези ирелевантна је и чињеница, коју жалба тужиоца наглашава, да се првостепени суд позвао на сада важећи Закон о кривичном поступку, умјесто на раније важећи Закона о кривичном поступку, обзиром да и један и други Закон (један у члану 34., а други у члану 36.) на идентичан начин прописују дужност суда да пази на своју стварну и мјесну надлежност, са једном разликом која се огледа у ступању на снагу оптужнице (у раније важећем закону), односно, у потврђивању оптужнице (у сада важећем закону).

Из наведених разлога, ваљало је жалбу тужиоца одбити и одлучити као у изреци овог рјешења, на основу члана 397. став 3. ЗКП.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић